

VI ER OGSÅ KIRKEN

- en forening af katolikker

www.veok.dk

**Nyhedsmail nr. 91
27-apr-2010**

VEOK opfordrer ikke vore medlemmer eller andre katolikker til at melde sig ud af kirken, men vi respekterer, at der er katolikker, der ikke føler, at de længere kan være medlem af et kirkesamfund, hvis ledere systematisk har holdt præsters seksuelle overgreb på børn og unge skjult af hensyn til kirkens ære og anseelse.

Når vi her bringer et sådant udmeldelsesbrev, som brevskriveren venligst har sendt os en kopi af, er det for at vise, at de katolikker, der nu melder sig ud af kirken, ikke nødvendigvis er katolikker uden egentlig tro og kontakt med kirken, som vor biskop normalt opfatter dem, der forlader kirken.

Kære biskop Kozon

Roskilde 11. april 2010

For 8 år siden, da jeg Påskent 2002 i Skt. Laurentii kirke konverterede til den romersk-katolske kirketradition, var jeg så 'pave'stolt og lykkelig, og fortalte efterfølgende med mange begejstrede følelser og kæmpe entusiasme til alle om min nye 'status'. Dette var efter en lang vej og efter en lang tids søgeproces (i mit livs 5. tiår) efter Gud, kulminerende med min teologisk prægede afhandling om den hellige Bernard af Clairvaux på RUC's historieinstitut, og med mit ophold i 1999 med de fire cisterciensermunke på Myrendal Kloster ved Allinge.

Alle mine følelser sagde mig dengang, at dette kirkeskift var det eneste rigtige - med min nye kirkes fantastiske liturgi under messerne, der talte til menneskets sanser og følelser - og ikke var som Folkekirkens mere kølige og korte opremsningsagtige facon af de liturgiske ritualer, og med præsten som eneste 'showmaster' og aktør højt hævet over den forsamlede og ret umælende (og yderst beskedne) skare under prædikestolen. I min nye kirke var fællesskabet herskende, og der var delagtighed for alle i liturgien og messegerningerne. Anders Baadsgaard var min præst indtil Bob tog over, og som siden er blevet en værdig arvtager som sognepræst efter Anders, der var en helt fantastisk og inspirerende sognepræst for en ny konvertit. Al dette kun for at perspektivere de følelser, som bemægtiger mig i dag omkring kirken.

For hvad skal jeg i dag gøre, både når jeg herhjemme og under familierjser rundt i verden møder processioner med salvesfulde præster og ledende kirkefolk med børn ved hver hånd (som f.eks. under Påskens mange processioner i Sicilien, hvor jeg var) og hvor jeg *umiddelbart og per automatik* fyldes med væmmelse og afsky? - og når jeg personligt har besluttet ikke mere at gå med i min kirkes processioner i det offentlige rum for at undgå skammen ved at blive genkendt i mit kirkelige tilhørsforhold? Hvad gør man så? Hvad gør man, når man synes den katolske kirke har udviklet sig til et hierarkisk magtapparat, som ikke evner tilpasningen af Kristi ånd og budskab til nutidige menneskers livsbetingelser, moralopfattelser, og etiske begreber - et kirkesystem og en gejstlighed som sammen med sin lukkethed, selvfedme, udemokratiskhed og magtbegær i stedet

VI ER OGSÅ KIRKEN

- en forening af katolikker

www.veok.dk

trækker Guds navn og vor Jesu lære ned i sølet? Når jeg føler skam ved kirkens tilsmudsning af Jesu idealer?

Ting gøres i dag for at bedre ting omkring de aktuelle overgrebsproblemer og lappe på skaderne - det erkender jeg. Både af dig og en smule andre steder. Men langt, langt fra nok. Du skrev et rimeligt godt brev forleden (men hvorfor er du altid på bagkant med udviklingen, når du involverer dig??). Men eet ord benyttede du aldrig: *Konsekvenser!* - Kirkelige konsekvenser, ikke alene for dem som har begået overgrebene, men mindst lige så meget for dem (dvs. hele kirkens ledelses-top), som bevidst har fortiet og fordrejet ting for ikke at skade kirkens omdømme og magtposition.

Det sidste er i mine øjne det største problem kirken står med i dag. Systemets stålsatte vilje til *preservation* af magt og hermed den velegnede hierarkiske struktur.

Verdenskirkens bevarelse koster så sandelig sin pris i dag!

Det kirkelige hierarkis top i Rom giver os ikke forhåbninger om at reformere - endsige undersøge - en masse ting som kan have med de aktuelle problemstillinger at gøre. Hvorfor imødekommer man i Rom f.eks ikke den østrigske kardinals råd og henstilling om en uvildig og saglig undersøgelse af mulig sammenhæng mellem cølibatet og pædofili-overgrebene?

Der mangles simpelthen vilje til en ny reformation i den katolske kirke, så den kan komme til at fungere i Kristi ånd og derved blive troværdig i den globale katolske menigheds øjne. Og dette ser jeg ingen tegn på i min tid.

Du har lige været i Rom til europæisk bispemøde med paven. Hvorfor søren blev I ikke på forhånd enige om at lægge et optimalt pres på Vatikanet og den øverste ledelse, hvorfor mønstrede I ikke den nødvendige styrke og lagde det pres dernede, som måske kunne være et første skridt på vejen til en nødvendig reformation af hele det katolske verdenssamfunds hierarkiske magtapparat, forvaltningsideologi og selvforståelse? - Var det de personlige konsekvenser der var for vanskelig at overskue?

Som følge af min skam og belastning ved at være en del af dette system, udmelder mig derfor idag af den katolske kirke med øjeblikkelig virkning, og sammen med jeg selv, gør min mor det også. Hun er fuldt informeret og indforstået, og jeg fremsender med "fodpost" generalfuldmagt til juridisk at understøtte udmeldelsen på hendes vegne. **Jeg anmoder bispekontoret om en bekræftelse på vore udmeldelser.**

For mig selv vil det herefter blive en udfordring at finde dén kirke, indenfor hvilken jeg kan se at kristendommen og kirkens forvaltningsmåde og moral stemmer overens - og som passer med min egen forståelse af Kristi lære. For den katolske kirkes svig kan jeg kun bede til Gud om tilgivelse.

Med venlig hilsen

(navnene udeladt)